

S-a respins recursul

ROMÂNIA

TRIBUNALUL

- Secția comercială și de
Contencios administrativ -
SENTINȚA CIVILĂ NR.

DOSAR NR.

Ședința publică din :

Completul constituit din:

PREȘEDINTE -

GREFIER -

Pentru astăzi fiind amânată soluționarea acțiunii formulate în baza legii contenciosului administrativ și fiscal de reclamanta SC SA în contradictoriu cu pârâta ANAF – DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE

La apelul nominal făcut în ședința publică la pronunțare se constată lipsa părților.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei după care;

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședința publică din data de 15 noiembrie 2010, când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din acea zi, care face parte integrantă din prezenta, iar instanța pentru a da posibilitatea părților să depună la dosar concluzii scrise, a amânat pronunțarea cauzei pentru data de 22 noiembrie 2010, iar din lipsă de timp pentru deliberare a amânat pronunțarea cauzei pentru data de 29 noiembrie 2010.

TRIBUNALUL

Deliberând, constată următoarele:

Prin cererea înregistrată la această instanță la data de 21.12.2009, sub nr. reclamanta SC SA a solicitat anularea deciziei nr. și a deciziei de impunere nr. precum și a raportului de inspecție fiscală nr. emisă de DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE

În motivarea cererii, reclamanta a arătat că prin Decizia nr. DGFP respins contestația reclamantei formulată împotriva Deciziei de Impunere nr. 3616 din data de 26.05.2005, emisă de ANAF – DGFP, privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală prin Raportul de Inspecția fiscală încheiat la data de 26.05.2005 și înregistrat la ANAF – DGFP sub nr. și a Raportului de Inspecție Fiscală încheiat la data de 25.05.2005 și înregistrat la ANAF sub nr. ca fiind tardiv introdusă.

Astfel, se reține în cuprinsul Deciziei nr. emisă de DGFP, faptul că actul administrativ fiscal format din Decizia de impunere nr. și raportul de inspecție fiscală au fost comunicate reclamantei, prin remiterea sub semnătură către reprezentantul legal al societății la data de 16.08.2005, fapt atestat de semnătura și ștampila societății.

Învederează faptul că Decizia de impunere nr. nu a fost comunicată reclamantei niciodată, singurul document transmis acesteia la data de a fost raportul de inspecție fiscală, astfel cum reiese din adresa de înaintare a actelor administrative fiscale aferente inspecției fiscale.

Sușinerile pârâtei în sensul că organele de inspecție fiscală, din eroare, au omis menționarea deciziei de impunere în formularul de înaintare a actelor administrativ fiscale este doar o simplă afirmație fără valoare și consecințe juridice care necoroborată cu alte dovezi nu poate face proba transmiterii deciziei de impunere contestată către reclamantă.

Comunicarea raportului de inspecție fiscală nu poate acoperi lipsa comunicării deciziei de impunere nr. , întrucât raportul de inspecție fiscală are caracterul juridic al unei operațiuni administrative prealabile emiterii actului administrativ producător de efecte juridice și stă la baza emiterii deciziei de impunere ca urmare a inspecției fiscale.

Așadar, acest raport are doar un caracter constatator, el nu produce efecte juridice directe față de reclamantă ci doar stă la baza emiterii deciziei de impunere care constituie titlul de creanță executoriu și poate fi contestată conform procedurilor prevăzute de OG nr. 922003 privind Codul de procedură fiscală.

Față de această susținere solicită să se constate faptul că pârâta nu poate face dovada comunicării deciziei de impunere nr. întrucât din conținutul adresei invocate de către pârâtă ca fiind cea prin care s-a realizat comunicarea deciziei, respectiv cea din reiese faptul că s-a transmis exclusiv un exemplar din raportul de inspecție fiscală.

În aceste condiții nu se poate reține ca fiind tardiv introdusă contestația formulată de reclamantă, aceasta fiind introdusă în interiorul termenului prevăzut de OG 92/2003 privind codul de procedură fiscală, respectiv art. 207 alin. 1 potrivit cu care termenul de depunere a contestației este de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ, sub sancțiunea decăderii.

Astfel, decizia de impunere nr. a fost comunicată, în copie, reclamantei la data de 31.08.2009 ca urmare a solicitării acesteia prin adresa nr. în data de 07.08.2009, iar contestația a fost depusă în data de 22.09.2008 (și nu 22.10.2009 cum se reține prin decizia nr. 569/04.12.2009) deci în interiorul termenului procedural prevăzut de art. 207 alin. 1 cod procedură fiscală.

Pe de altă parte legiuitorul a statuat dreptul contribuabililor înregistrați în scopuri de TVA de a scădea din valoarea taxei colectate valoare taxei deduse, nu mai târziu de 5 ani fiscali, calculați cu începere de la 01 ianuarie a anului care urmează celui în care a luat naștere dreptul în discuție și prin urmare reclamanta era în termen să promoveze contestație sau acțiune administrativă chiar dacă se reține momentul 2005 ca fiind cel al comunicării deciziei de impunere nr. .

Astfel, trebuie avute în vedere dispozițiile art. 147¹ alin. 2 din Codul fiscal, potrivit cu care orice persoană înregistrată în scopuri de TVA are dreptul să scadă din valoarea taxei colectate valoarea totală a taxei pentru care a luat naștere dreptul de deducere, prescrierea acestui drept intervenind în termenul de 5 ani, calculați cu începere de la 1 ianuarie a anului care urmează celui în care a luat naștere dreptul de deducere.

Prevederile legale anterior invocate, trebuie avute în vedere la soluționarea cauzei, în condițiile în care dreptul reclamantei, prevăzut de art. 147¹ Cod fiscal, respectiv acela de a calcula diferența dintre valoarea TVA-ului colectat și cea a TVA-ului dedus, nu este prescis, dreptul în cauză luând naștere în 2005.

În plus, potrivit dispozițiilor art. 147³ alin. 5 și alin. 6 Cod fiscal, autoritățile sunt obligate să ramburseze către contribuabili soldul sumei negative a taxei pe valoare adăugată calculată pentru o perioadă fiscală, rambursarea putând fi cerută de către cei interesați în termenul stabilit prin prevederile art. 147¹ alin. 2 din Codul fiscal.

Față de toate aceste considerente solicită să se constate ca fiind introdusă în termen contestația formulată de reclamantă împotriva deciziei de impunere nr. și a Raportului de Inspecție Fiscală încheiat la data de 25.05.2005 și înregistrat la ANAF sub nr. și să se dispună anularea Deciziei nr. emisă de DGFP

consecința restituirii cauzei către DGFP în vederea soluționării pe fond a contestației.

În ceea ce privește fondul deciziei de impunere nr. învederează următoarele:

Legalitatea operațiunilor de deducere a TVA-ului aferent achiziționării elicopter.

Prin Decizia de impunere emisă în baza Raportului de Inspecție Fiscală încheiat la data de 25.05.2005 și înregistrat și înregistrat la ANAF sub nr. _____, organul fiscal a apreciat ca fiind efectuată fără drept operațiunea de deducere a TVA-ului aferent declarației vamale _____ pentru mijlocul fix achiziționat de reclamantă, respectiv elicopter.

Considerentele pentru care organul fiscal a dispus astfel au fost:

- achiziționarea elicopterului nu are legătură cu obiectul de activitate autorizat al societății
- bunul mobil „elicopter” nu este destinat realizării de operațiuni taxabile.

Temeiul de drept invocat de organul fiscal a fost:

Art. 145 alin. 3: „dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile”.

Art. 128 alin. 4: „preluarea de către persoane impozabile a bunurilor achiziționate sau fabricate de către acestea pentru a fi utilizate în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică desfășurată sau pentru a fi puse la dispoziția altor persoane în mod gratuit constituie livrarea de bunuri efectuată cu plată, dacă taxa pe valoare aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial,..”

Față de textele de lege invocate de organul fiscal ca temei al măsurilor dispuse și în raport de aplicarea acestora este evident că organul fiscal interpretează normele de drept fiscal în manieră exhaustivă, fără suport în principiile generale de interpretare a normei juridice.

Astfel, se reține prin RIF faptul că deducerea TVA aferentă unor bunuri care nu au legătură cu obiectul de activitate autorizat al societății și nu este destinat realizării de operațiuni taxabile contravine art. 145 alin. 3 coroborat cu art. 128 alin. 4 din Legea nr. 571/2003.

Pentru a vedea în ce măsură este deductibil TVA-ul aferent acestei achiziții, trebuie analizate următoarele aspecte:

- dacă pentru operațiunea respectivă se datorează TVA

Taxa nu este deductibilă în situația în care persoana impozabilă care a realizat achiziția a aplicat taxa pentru o operațiune pentru care nu se datora TVA, deoarece operațiunea era scutită fără drept de deducere sau neimpozabilă.

Taxa dedusă în prezenta cauză este aferentă unei operațiuni pentru care furnizorul/prestatorul a aplicat corect TVA fiind vorba de achiziția unui bun/mijloc fix ce urma a fi utilizat în desfășurarea activității manageriale și activității administrative, ce reprezintă activitatea economică autorizată a societății, activitate producătoare de venituri.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. 1 Cod fiscal, în vigoare la momentul efectuării inspecției fiscale, în sfera de aplicare a taxei pe valoare adăugată se cuprind operațiunile care îndeplinesc cumulativ condiții:

- a. constituie o livrare de bunuri sau o prestare de servicii efectuate cu plată
- b. locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi România
- c. livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. 1
- d. livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. 2 (art. 127 alin. 2: în sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor, comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activități extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale, în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate).

Prin dispozițiile art. 126 alin. 2 legiuitorul a inclus în sfera de aplicare a TVA-ului și importul de bunuri: art. 126 alin. 2 „În sfera de aplicare a taxei pe valoare adăugată se cuprinde și importul de bunuri”.

Operațiunile care se cuprind în sfera de aplicare a taxei pe valoare adăugată sunt denumite în continuare operațiuni impozabile.

- dacă beneficiarul serviciilor sau cumpărătorul bunurilor are drept de deducere a TVA

Legislația fiscală limitează dreptul de deducere doar la taxa achitată sau datorată pentru bunuri și servicii care urmează a fi folosite pentru operațiuni taxabile, operațiuni scutite de drept de deducere, operațiuni neimpozabile în România, dar care ar da drept de deducere în situația în care ar fi realizate în România, precum și anumite categorii de operațiuni neimpozabile care totuși dau drept de deducere.

În practică, numai persoanele înregistrate normal în scopuri de TVA, au, în principiu, drept de deducere a taxei aferente achizițiilor, inclusiv pentru achizițiile efectuate înainte de înregistrare, în anumite condiții.

Sub aspectul analizei dreptului de deducere a TVA din perspectiva persoanei impozabile, sunt aplicabile dispozițiile Codului fiscal, respectiv dispozițiile art. 127:

„(1) Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. 2, oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

(2) În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor, comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activități extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale, în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate....”.

Așa cum a arătat anterior este o companie înregistrată ca plătitor de TVA ce desfășoară activități economice, astfel cum acestea sunt definite de dispozițiile legale anterior menționate.

Potrivit art. 127 alin. 4 Cod fiscal, în vigoare în mai 2005, operațiunile impozabile pot fi :

- „operațiunile taxabile, pentru care se aplică cotele prevăzute la art. 140
- operațiunile scutite cu drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa pe valoare adăugată, dar este permisă deducerea taxei pe valoare adăugată datorate sau plătite pentru bunurile sau serviciile achiziționate. În prezentul titlu, aceste operațiuni sunt prevăzute la art. 143 și art. 144
- operațiunile scutite fără drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa pe valoare adăugată și nu este permisă deducerea taxei pe valoare adăugată datorate sau plătite pentru bunurile sau serviciile achiziționate. În prezentul titlu, aceste operațiuni sunt prevăzute la art. 141
- operațiunile de import scutite de taxa pe valoare adăugată, prevăzute la art. 142, pentru care nu se datorează taxa pe valoare adăugată în vamă”.

Dacă analizăm noțiunea de operațiune taxabilă observăm că cele reținute de organul fiscal sunt în afara dispozițiilor legale, prin acestea ignorându-se dreptul reclamantei de a proceda la deducerea TVA-ului aferent bunului importat, respectiv a elicopterului, sens în care organul fiscal a trecut peste analiza aspectelor legale ale acestui impozit indirect, preferând realizarea unui „colaj” de interpretări trunchiate ale dispozițiilor legale.

De altfel, organul fiscal nu este nici măcar consecvent în susținerile sale, în sensul că a stabilit că subscrisa este obligată la plata TVA-ului aferent întreținerii elicopterului, fără ca organul fiscal să invoce faptul că bunul achiziționat este fără legătură cu obiectul de activitate.

De altfel, reclamanta a considerat legală nu doar deducerea TVA-ului aferent achiziționării bunului, ci și obligația de achitare a TVA-ului aferent întreținerii acestuia (obligație de altfel onorată de către reclamantă), spre deosebire de organul fiscal care interpretează aceleași dispoziții legale în manieră total diferită, după cum se pot majora obligațiile reclamantei în calitate de contribuabil.

Elicopterul a fost folosit de reclamantă pentru obținerea de operațiuni taxabile, implicând inclusiv cheltuieli de întreținere, TVA-ul aferent ambelor operațiuni fiind corect înregistrat în contabilitate, fapt recunoscut și de către organul de control, ceea ce obligă, potrivit legii, ca și TVA-ul aferent sursei producerii acestor venituri și cheltuieli, adică a mijlocului fix achiziționat pentru care s-a plătit TVA în vamă, să poată fi dedus.

- dacă sunt întrunite condițiile legale pentru deducerea TVA din perspectiva destinației bunurilor - art. 145 (sfera de aplicare a deducerii TVA-ului aferent achizițiilor)

Potrivit dispozițiilor art. 145 Cod fiscal, orice contribuabil, înregistrat ca plătitor de TVA, are dreptul la deducerea TVA-ului aferent achiziționării de bunuri, indiferent dacă achiziționarea respectivă se face prin importarea mijloacelor fixe în cauză.

În cuprinsul dispozițiilor art. 141 – 144 Cod fiscal se regăsesc operațiunile scutite de plata TVA-ului, achiziția de import a bunului – elicopter neputând fi încadrată în aceste dispoziții, argument în plus pentru a considera legală operațiunea de deducere a TVA-ului, astfel cum a fost aceasta operată în contabilitatea reclamantei.

De asemenea, prin dispozițiile art. 145 alin. 7 Cod fiscal, legiuitorul a precizat în mod expres operațiunile pentru care nu poate fi exercitat dreptul de deducere a TVA-ului, astfel încât organul fiscal nu are dreptul și nu poate să extindă aplicabilitatea acestor dispoziții și altor situații în afara celor prevăzute de lege.

Astfel : „nu poate fi dedusă taxa pe valoare adăugată pentru :

- bunurile / serviciile achiziționate de furnizori / prestatori în contul clienților și care apoi se decontează acestora
- băuturile alcoolice și produse din tutun destinate acțiunilor de protocol”

Mai mult, potrivit dispozițiilor art. 145 alin. 3 Cod fiscal dispun că : „Dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoare adăugată are dreptul să deducă:

- taxa pe valoare adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestațiile de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă
- taxa pe valoare adăugată achitată pentru bunurile importate”.

Concluzionând, din analiza dispozițiilor legale de mai sus rezultă faptul că pentru a beneficia de dreptul de deducere a TVA-ului este necesară îndeplinirea următoarelor condiții:

- bunurile achiziționate să fie destinate folosinței – și nu în scopul – operațiunilor taxabile
- persoana impozabilă să fie înregistrată în scopuri de TVA

Reclamanta a efectuat achiziționarea mijlocului fix – elicopter, în folosul derulării activității sale economice, respectiv a activității manageriale și a activității administrative a companie, producătoare de operațiuni taxabile, respectiv operațiuni supuse regimului de aplicare a impozitelor și taxelor fiscale.

Societatea este persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA, astfel fiind îndeplinite și dispozițiile art. 145 alin. 3 Cod fiscal.

De asemenea, în ceea ce privește justificarea dreptului de deducere a TVA, având în vedere documentele necesare în acest sens de prevederile art. 145 alin. 8 Cod fiscal, menționează că reclamanta a prezentat declarația vamală de import, astfel cum se arată în textul de lege invocat anterior: ”Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoare adăugată, orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere, în funcție de felul operațiunilor, cu unul din următoarele documente.....

b. pentru importuri de bunuri, cu declarația vamală de import sau un act constatator emis de autoritățile vamale; pentru importurile care mai beneficiază de amânarea plății taxei în vamă, conform alin. 2, se va prezenta și documentul care confirmă achitarea taxei pe valoare adăugată,,

„Organele de soluționare a contestației au respins ca fiind fără obiect acest capăt de cerere deoarece aspectele referitoare la caracterul deductibil al sumei de lei reprezentând TVA au fost soluționate de către organele de inspecție fiscală prin raportul de inspecție fiscală și decizia de impunere nr. , care nu au fost contestate.....

Prin Decizia de impunere nr. (fila din dosarul nr. , organul de inspecție fiscală a respins deducerea și implicit de la rambursare TCA în valoare de lei (cu o diferență de lei față de suma solicitată inițial). Decizia de impunere nr. a fost comunicată petentei în data de 26.05.2005, și nu a fost contestată potrivit art. 177 alin. 1 din Cod Procedură Civilă.....

Contestatoarea, prin includerea din nou în decontul de TVA al lunii august 2005 a sumei de lei, a încercat să obțină repunerea în termenul de a contesta respingerea cererii de rambursare a TVA aferentă achiziției elicopterului prin declarația vamală din 02.03.2005, aspect asupra căruia organele de inspecție fiscală se pronunțaseră prin raportul de inspecție fiscală și decizia de impunere nr. , ce nu au fost contestate, fapt pentru care acestea își produc efectele.

Chiar, prin contestația ce face obiectul acestui dosar () contestatoarea SC SA critică actele administrative emise în aprilie 2006, dar se raportează la temeiurile Deciziei de impunere nr. și Raportul de inspecție fiscală nr. , fără a critica respingerea contestației sale ca fiind fără obiect, așa cum s-a reținut prin Decizia nr. „

Raportul de inspecție fiscală nr. a fost comunicat SC SA în data de 26.05.2005, fapt ce rezultă din cuprinsul Raportului de inspecție fiscală nr. , pagina 16, unde organele de inspecție fiscală au menționat că Raportul de inspecție fiscală înregistrat sub nr. , la poziția 3 din Registrul unic de control, s-a încheiat în 3 (trei) exemplare, din care unul a fost înmănat agentului economic verificat.

În Raportul de inspecție fiscală nr. , la pagina 15, se menționează în mod clar că: „Potrivit art. 174 alin. 1 și art. 174 alin. 1 din OG nr. 91/2003, republicată, agentul economic poate depune contestație în termen de 30 de zile, de la data comunicării actului de control, sub sancțiunea decăderii, la sediul DCF Brașov, str. Mihail Kogălniceanu, nr. 7, însoțită de copii după actul de control și anexele sale și după alte documente relevante în susținerea cauzei”.

În aceste condiții se constată că SC a luat la cunoștință de respingerea la deductibilitate și totodată la rambursare a TVA în valoare de lei și stabilirea de accesorii în valoare de lei (rol) aferente TVA de plată, contestate prin prezenta contestație încă din data de 26.05.2005, când i-a fost înmănat și a fost înregistrat în Registrul unic de control, de către organul de inspecție fiscală, Raportul de inspecție fiscală nr. .

Societatea a inclus din nou TVA în valoare de lei, în decontul de TVA al lunii august 2005, încercând să obțină repunerea în termenul de contestare a respingerii cererii de rambursare a TVA realizată prin Decizia de impunere nr. aferentă achiziției elicopterului prin declarația vamală din 02.03.2005.

Instanța de judecată prin Sentința civilă nr. pronunțată în dosarul nr. , specifică faptul că prin contestația ce face obiectul acestui dosar, contestatoarea SC SA critică actele administrative emise în aprilie 2006, dar se raportează la temeiurile Deciziei de impunere nr. și Raportul de inspecție fiscală nr. .

Nu se poate reține faptul că, Decizia de impunere nr. nu a fost comunicată odată cu Raportul de inspecție fiscală nr. deoarece cu bună știință contestatoarea nu a contestat aceste acte administrative fiscale în termenul legal, în condițiile în care contestația înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice sub nr. împotriva Deciziei de impunere nr. și Raportul de inspecție fiscală nr. contestatoarea precizează în mod clar că:

„În conformitate cu prevederile art. 2 alin. 1 din Legea nr. 82/1991 – republicată, am înregistrat în contabilitate dreptul de deducere a TVA cronologic și sistematic, respectiv după data de 30.05.2005 când a fost introdus în obiectul de activitate al subscrisei societăți activitatea prevăzută de Codul CAEN 6220 – transporturi aeriene ocazionale. După completarea obiectului de activitate am dedus TVA în luna august 2005”.

Se reține faptul că, Decizia de impunere nr. [redacted] și Raportul de inspecție fiscală nr. [redacted] au fost comunicate contestatoarei în data de 16.08.2005 și nu au fost contestate în termenul legal.

Se reține faptul că constatările acțiunii de inspecție fiscală desfășurate pe perioada 01.02.2002 – 31.03.2005, prin care s-a stabilit suplimentat TVA în valoare de [redacted] lei ([redacted] lei) și accesorii în valoare de [redacted] lei ([redacted] lei) aferente TVA de plată, contestate prin prezenta contestație, au fost comunicate în data de 26.05.2005, când a fost înregistrat în Registrul unic de control și înmănat reprezentantului legal al societății, Raportul de inspecție fiscală nr. [redacted].

După cum a precizat și mai sus în Raportul de inspecție fiscală nr. [redacted] se precizează în mod clar posibilitatea de contestare a acestuia, în conformitate cu prevederile art. 176 alin. 1 din OG nr. 92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, în vigoare în anul 2005.

Organele de inspecție fiscală au comunicat cu adresa nr. [redacted], în data de 16.08.2005, originalul Deciziei de impunere nr. [redacted] și Raportul de inspecție fiscală nr. [redacted] conform semnăturii de primire a reprezentantului legal al societății, confirmată prin amprenta ștampilei SC [redacted].

Cu adresa nr. [redacted], organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală au comunicat copia Deciziei de impunere nr. [redacted].

În concluzie instanța urmează să rețină faptul că organele de inspecție fiscală au comunicat în data de 16.08.2005, Decizia de impunere nr. [redacted] și Raportul de inspecție fiscală nr. [redacted]. SC [redacted], a luat la cunoștință stabilirea suplimentului a TVA în valoare de [redacted] lei ([redacted] lei) și accesorii în valoare de [redacted] lei ([redacted] lei) aferente TVA de plată, contestate prin prezenta contestație și în data de 26.05.2005, dar nu a contestat cu bună știință, aceste acte administrativ fiscale în termenul legal. După cum a precizat și mai sus, societatea a decis să înregistreze, din nou, TVA în valoare de [redacted] lei aferentă achiziției elicopterului, în decontul de TVA din luna august 2005, la rubrica TVA deductibilă după completarea obiectului de activitate cu transporturi aeriene ocazionale - Cod CAEN 6220.

Față de toate motivele anterior enunțate și termenele la care contestatoarea a luat la cunoștință de stabilirea suplimentară a obligațiilor fiscale în valoare totală de [redacted] lei prin Decizia de impunere nr. [redacted] și Raportul de inspecție fiscală nr. [redacted] contestația formulată de SC [redacted] SA, înregistrată la DGFP [redacted] sub nr. [redacted] din [redacted], nu poate fi considerată depusă în termenul legal de contestare.

Mai mult, în instrumentarea dosarului [redacted] aflat pe rolul Tribunalului [redacted], Decizia de impunere nr. [redacted] a fost anexată la fila 57 – 58, volumul I, fiind comunicată și petentei.

Deoarece contestatorul nu a respectat condițiile procedurale impuse de OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu privire la termenul de depunere a contestației, depășind termenul de contestare de 30 de zile, a decăzut din dreptul de a-i fi soluționată pe fond contestația împotriva Deciziei de impunere nr. [redacted] și Raportului de inspecție fiscală nr. [redacted], prin care s-au stabilit suplimentar TVA în valoare de [redacted] lei ([redacted] lei) și accesorii în valoare de [redacted] lei ([redacted] lei) aferente TVA de plată.

În speță sunt aplicabile prevederile art. 217 alin. 1 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în data de 31 iunie 2007, coroborat cu prevederile pct. 13.1

din Ordinul 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care dispun:

- Art. 217

„(1) Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația va fi respinsă fără a se procesa la analiza pe fond a cauzei”

- Pct. 13.1

„Contestația poate fi respinsă ca :

- a. nedepusă la termen în situația în care aceasta a fost depusă peste termenul prevăzut de prezenta lege”.

Soluția organului de soluționare a contestațiilor din cadrul DGFP a fost de respingere a contestației ca nefiind depusă în termen. Reclamanta a înțeles să formuleze apărări și pe fondul cauzei. Instanța de judecată urmează să se pronunțe cu privire la depunerea sau nedepunerea în termen a contestației, fără a soluționa fondul cauzei.

În probațiune, pârâta a depus la dosar înscrisuri.

A fost depus la dosar raportul de expertiză tehnică efectuat într-un alt dosar cu nr. _____ al Tribunalului Brașov.

Analizând actele și lucrările dosarului, instanța reține următoarele:

Reclamanta susține că decizia de impunere nr. _____ nu i-a fost comunicată decât la 31.08.2009, considerându-se în termenul legal de contestare a acesteia și susținând că în mod greșit i-a fost respinsă contestația ca tardivă prin decizia nr. _____, precizând că i s-a comunicat doar raportul de inspecție fiscală nr. _____ care a stat la baza emiterii deciziei de impunere.

Pârâta susține că atât decizia de impunere nr. _____, cât și raportul de inspecție fiscală nr. _____, anexă la aceasta (filele _____ - Vol. _____ din dosar) au fost comunicate reclamantei cu adresa nr. _____, conform art. 44 alin.2 lit. b, din OH nr. 92/2003.

Instanța reține că esențial este a stabili dacă reclamanta a avut cunoștință de conținutul deciziei de impunere nr. _____ la care se anexează și raportul de inspecție fiscală nr. _____ care a stat la baza emiterii acesteia, respectiv dacă i-a fost comunicată.

Din adresa nr. _____ rezultă că reclamantei i s-a comunicat sub semnătură un exemplar din raportul de inspecție fiscală care a stat la baza emiterii deciziei de impunere și care cuprinde, pe larg, justificarea și sumele menționate în decizia de impunere, prin care s-a reținut în sarcina reclamantei obligația de plată a sumei de _____ lei, sumă pentru care s-a respins cererea de rambursare a TVA – ului. Așadar este cert că raportul de inspecție fiscală i-a fost comunicat reclamantei, iar contestația formulată împotriva acesteia este tardivă, sub acest aspect decizia nr. _____ fiind corectă.

În decizia de impunere nr. _____ se precizează că la aceasta este anexat raportul de inspecție fiscală de mai sus.

Prin actele administrative de mai sus s-a reținut că reclamanta a dedus fără a avea dreptul, în luna martie 2005, TVA – ul în valoare de _____ lei aferent achiziției unui elicopter.

La acea dată reclamanta nu a formulat contestație împotriva celor două acte administrativ fiscale ci în luna august 2005 a dedus din nou TVA – ul în valoare de _____ lei stabilit suplimentar în sarcina sa, solicitând practic la rambursare încă o dată respectiva sumă, exercitându-și dreptul de deducere încă o dată prin cererea nr. _____

Prin decizia de impunere nr. _____ și raportul de inspecție fiscală nr. _____ pârâta a respins la deducere suma de _____ lei, motivat de faptul că această sumă, stabilită prin decizia de impunere și raportul de inspecție fiscală anterioare, nu a fost contestată de reclamantă prin atacarea acestor două acte administrativ – fiscale.

Împotriva deciziei de impunere nr. _____ și a raportului de inspecție fiscală nr. _____ reclamanta a formulat contestație, respinsă prin decizia nr. _____ de pârâtă.

Împotriva acestei decizii reclamanta a formulat contestație în instanță, prin sentința civilă nr. _____ pronunțată de Tribunalul _____, cererea reclamantei de anulare a acestor ultime trei acte administrativ – fiscale fiind respinsă.

În sentința de mai sus, care se bucură de putere de lucru judecat, instanța a reținut că, prin includerea din nou în decontul de TVA al lunii august 2005 a sumei de _____ lei, reclamanta a încercat să obțină repunerea în termenul de a contesta respingerea cererii de rambursare a TVA stabilită prin decizia de impunere nr. _____ și prin raportul de inspecție fiscală cu același număr.

În cuprinsul sentinței, instanța reține că, deși **reclamanta** a criticat în dosarul nr. _____ raportul de inspecție fiscală nr.2 _____, decizia de impunere nr. _____ și decizia de impunere nr.104/06.07.2006, **s-a raportat la temeiurile raportului de inspecție fiscală și a deciziei de impunere nr. _____**, fără a critica în vreun fel respingerea contestației formulate împotriva raportului de inspecție fiscală nr. _____ și a deciziei de impunere nr. _____ făcută prin decizia nr. _____, în care s-a reținut că este fără obiect contestația pentru suma de _____ lei stabilită prin raportul de inspecție fiscală și decizia de impunere anterioare.

Așadar, criticând actele administrativ – fiscale constând din raportul de inspecție fiscală nr. _____ și a deciziei de impunere nr. _____ în raportare doar la temeiurile emiterii deciziei de impunere nr. _____ și raportului de inspecție cu același număr, este evident că reclamanta a avut cunoștință și i s-a comunicat decizia nr. _____ iar dacă în formularul tipizat primit sub semnătură aflat la fila _____ Vol _____ din dosar se menționează că i s-ar fi comunicat doar raportul de inspecție fiscală nr. _____ această eroare materială neputând conduce la concluzia necomunicării deciziei de impunere în raport de cele menționate mai sus.

Având în vedere argumentele menționate, văzând și trimiterile exprese ale reclamantei făcută în cuprinsul contestației la decizia de impunere nr. _____ în care critică în fapt temeiurile emiterii deciziei de impunere nr. _____ (filele _____ Vol. I din dosar), instanța reține că în mod corect, prin decizia nr. _____ pârâta a respins ca tardiv contestația reclamantei formulată împotriva deciziei de impunere nr. _____ și a raportului de inspecție fiscală cu același număr.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Respinge cererea formulată de reclamanta SC _____ SA, cu sediul în _____ în contradictoriu cu pârâta ANAF – DIRECTIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE _____, cu sediul în _____ ca neîntemeiată.

Cu drept de recurs în termen de _____ zile de la comunicare.
Pronunțată în ședință publică azi,

Red. A.F. 12012 016

Da. 12/01.12.2006